

Xavian Virtuosa

Jak začít popisovat něco nečekaného a výjimečného? Jak přetavit emoce a dojmy do přesně těch správných slov? V případě těchto reprosoustav to patrně nejde jinak než odkazem na jejich název, protože Roberto Barletta je pojmenovat trefně. Nové sloupky Xavian Virtuosa jsou totiž skutečně virtuózní.

Novou generaci reprosoustav kladenské provenience uvedly před časem kompaktní sloupky Piccola. Jejich tvar a koncept se s drobnými obměnami promítl i do dvou dalších – středně velkých sloupků Carisma a maximalisticky pojatých, dospělých a už od pohledu autoritativně působících sloupů (zde již zdrobňení není na místě) Virtuosa. Nenechte se zmást fotografiemi, reálný vizuální dojem je o třídu jinde...

Reprosoustavy vám čelí výrazně skloněnou stěnou a s jejich vrcholem ve výše rovného metru, šířkou 24 a hloubkou solidních 40 cm není divu, že jeden kus váží 35 kg. Své k tomu přidává i konstrukce z MDF desek s tloušťkou 22 mm, na poklep téměř netečná. U Xavianu už se to snad dá brát jako

samozřejmost, ale není možné se alespoň na chvíli nepozastavit nad fantastickou a prvotřídní výrobní kvalitou a nádhernou dýhou, zpracovanou se zjevnou láskou a talentem. Každý maličký detail vypovídá o luxusním ručním zpracování a velkou zkušeností s prací se dřevem. Nádherné jsou třeba výkroje přední desky v oblasti středo-výškové sekce, je skoro radost je hladit konečky prstů a vnímat přesné a čisté linie. Celkový vizuální dojem je prostě na jedničku, stejně jako droboučké detaily. Někoho snad může překvapit relativní obyčejnost čtveřice bi-wiringových / bi-ampingových reproterminálů, ale jejich schopnost pojmout a pevně sevřít libovolný drát je více než dobrá. Oproti drtivé většině konkurence nabízí Xavian též hliníkový nátrubek bassreflexu a dává tak jasně najevo, že na konstrukci nešetří.

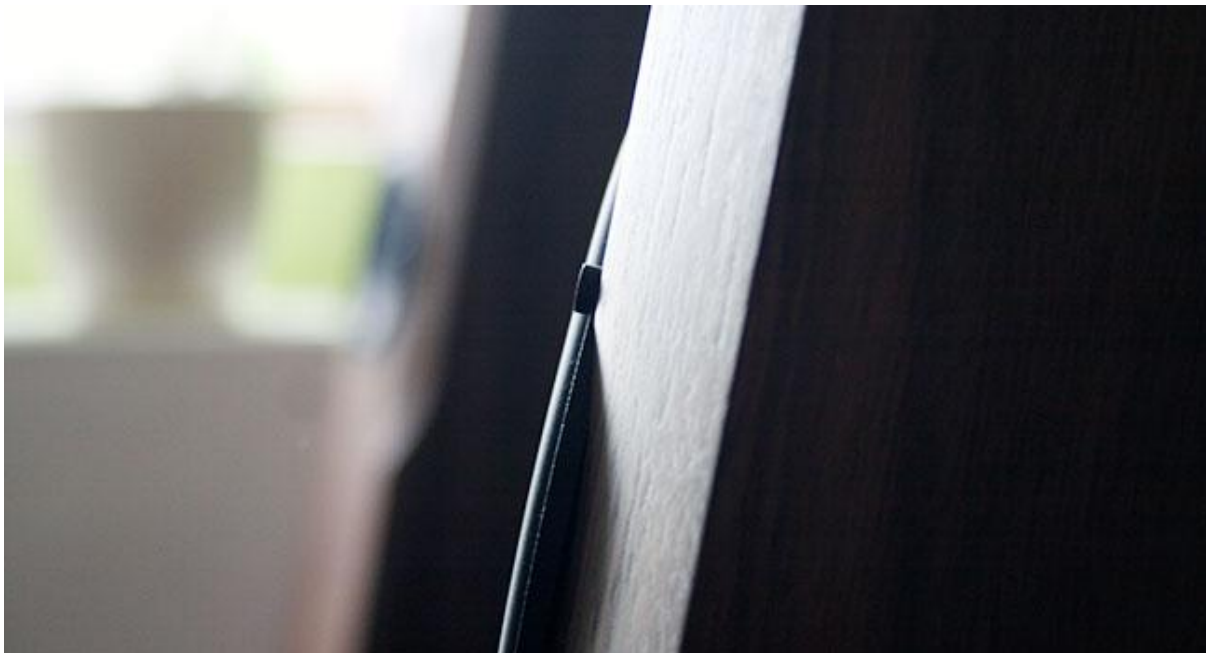

Bytelnost skříně zvyšuje její rozdělení příčkou na dvě samostatné komory – jedna patří středovýškové sekci, druhá hlubokotónovému reproduktoru. Spodní polovina skříně dává basům pracovní objem 44 litrů, v nichž svou práci odvádí reproduktor z portfolia Scan-Speak, výrazně modifikovaný podle specifikací kladenského výrobce. Průměr membrány je 222 mm a cívky 42 mm, v „pohonném“ ústrojí najdeme i zdvojený magnet. Membrána je vyrobena z papíru zpevněného uhlíkovými vlákny pro co nejlepší kompromis mezi vahou a pevností. Stejně koncipovaný je i reproduktor pro střední frekvence, hlavním rozdílem oproti basovému měnič je průměr membrány 180 mm a jednoduchý magnet, jinak i cívka zůstává na stejném průměru. O výšce se stará vybraný Ring-Radiator s typickými vlnkami zavěšení a středovým „hrotem“, cívka má víc než solidní průměr 26 mm, měděné zkratovací kroužky a opět dvojitý magnet. Pracuje oproti standardnímu provedení ve zvětšené komoře. Hlavním bonusem Xavianem vyžádaných úprav je perfektní sladění všech tří pásem a možnost nechat každý z reproduktorů hrát jen v jeho optimálním pásmu.

Xavian vytvořil v modelu Virtuosa klasický čistě třípásmový systém s bassreflexem, uvnitř tlumený bitumenem. Kmitočtový rozsah těchto muskulaturních sloupů činí 30 – 30 000 Hz v tolerančním pásmu -3dB a není důvod tomu na základě poslechových zkušeností nevěřit. Citlivost je pro tuto značku typická, průměrných 86dB (2,83V/1m). To opět koresponduje se zkušeností, že k plnohodnotnému poslechu je potřeba silný, stabilní a energický zesilovač. Doporučený výkon zesilovače 50 – 250 Wattů na kanál bychom tak klidně zdvojnásobili, Virtuosa „unesou“ v podstatě jakýkoliv výkon, maxima se tak není třeba bát. Rozumné minimum leží pak někde kolem 100 Wattů. Dělicí frekvence leží na metách 300 a 2 600 Hz, uchem na to ale rozhodně nepřijdete, přechody jednotlivých pásem navazují plynule a citlivě. Impedance je stanovena na nominálních 8 Ohmů a celá impedanční křivka ukazuje na velké množství práce, které Barlettův tým věnoval ladění jejího průběhu.

Poslechové zkušenosti jsme sbírali ve standardním testovacím prostoru a také ve studiu HIFIPartner v Dolních Břežanech. Poslouchalo se na široké škále elektroniky v čele se zesilovači Hegel H200, NAD C370, koncovém Xindak PA-M (kontrolním zesilovačem byl Xindak H1 či dále zmíněné AVR a též NAD) a také s A/V receivery Denon AVR3313 a Arcam AVR360. Jako zdroj signálu fungoval Hegel

CDP4A mk2, Arcam BDP300, KingRex UD384 a další. O kvalitu napájení se staral buď filtr Xindak nebo IsoTek Sirius. Kabeláž nesla všechny možné značky v čele s Eagle Cable, Monster Cable, ProAc a QUAD, napájecí pak též IsoTek.

Po zkušenostech s dvoupásmovými sloupečky Piccola, kterým rozhodně nescházela ani basová složka, jsme čekali mohutný zvuk. Virtuosa i přes podstatně větší objem a u podlahy přidaný basový měnič rozhodně nepůsobí nepatřičně velkým dojmem, ba naopak. Nástroje mají velmi reálnou velikost, objem a tlak zvuku vás sice dokážou vtlačit do poslechového místa, ale jen v patřičných pasážích, dle nejlepších mravů reprodukované hudby. Dominantním vjemem je skvělá vyrovnanost celého reprodukováného pásma a famózní schopnost rekonstruovat prostorovou scénu s téměř fotografickou přesností, přičemž oba sloupky jako kdyby ani nebyly součástí hudební reprodukce – zvuk vyplňuje celou šíři i hloubku poslechového prostoru a přichází „odevšud“, tak jak to má správně být.

Když spustí Vivaldiho „Laudamus Dei“, jednotlivé nástroje jsou báječně přirozené, mají jasně definované kontury a spousty prostoru, navíc stabilní prostorové zobrazení budí jen ty nejlepší dojmy a dává pocit velké blízkosti reality. Zvuk také spojuje dvě zdánlivě protichůdné vlastnosti – velmi volné, vzdušné podání, ovšem dávající pocit homogenity a přítomnosti hudby v každém atomu vzduch v poslechovém prostoru. Ženské vokály jsou pak třešničkou na dortu, dávající svou přirozeností naprosto zapomenout na to, že se kdesi točí kotouček s jejich pouhým záznamem, že kdesi před vámi není skutečný krk s hlasivkami.

Xavian Virtuosa ohromí také svým nadhledem a kontrolou. Doslova jen tak v klidu dýchají a hudba z nich plyne, sametově a pohodově, oproti skutečnosti snad jen maličko vřelejší. Vnímáme také vyladěné a vyvážené frekvenční pásmo, z něhož nic nevyčnívá, nikde nic neschází, žádná část nemá víc energie než jiná, což je naladění poměrně dost odlišné od většiny světové produkce. Mohli bychom ho snad nazvat syrovějším, pravdivějším a rozhodně méně podbízivým, než je běžné. Zprvu se tak třeba může zdát, že výšek je jaksí méně – ale kdo někdy byl na koncertě živé klasické nebo akustické hudby, okamžitě pochopí smysl tohoto naladění. Zastoupení každého pásma totiž skutečně věrně kopíruje realitu. Křehká „Where or when“ Diany Krall vás tak nadchne čistými, přesnými a křehkými tóny pikol a vlastně celého, jasně separovaného orchestru s ohromným množstvím obsažených informací. Ty ale Virtuosa na posluchače nijak netlačí, jen otevírá, suverénně prezentuje a s grácií zkušeného profesionála přednáší.

Heslo o umírněnosti, uvolněnosti a nadhledu platí i pro střední frekvence, jak dokazuje Eva Cassidy se svou „True Colors“ z alba Best Audiophile Voices. Její vokál se s něhou rozprostírá celým prostorem, realističnost a uvolněnost jeho podání pak funguje jako elektrické pole, zvedající chloupky na vašich

pažích. Tu a tam nedokonale vyzpívaná sykvavka ale není ničím zatajená ani zahlazená, tyto Xaviany si servítky neberou.

Bas je kulatý, bohatý a čistý, nepřestává stíhat ani v náročných pasážích. Je jedno, zda si tu John Deacon hraje s tóny v „Another One Bites the Dust“ nebo zda jde o kontrabas Michaela Arnopola v „Gotcha“ Patricie Barber. Tóny jsou syté, výborně čitelné a to dokonce i při tichoučkém nočním poslechu. Vyrovnanost frekvenčního přednesu zůstává napříč celým spektrem hlasitosti – od tichého ševlu až po koncertní řev.

Fantasticky dospělá, hlavně pak s přihlédnutím k ceně, je Virtuosa v oblasti dynamiky. Lehce tu „klame tělem“, respektive klame svými rozměry. Když třeba zčista jasna udeří velký kotel v Mussorgského „Velké bráně Kyjevské“, je to jako kopnutí od býka – rychlé, pevné a energické. Kotel má o maličko menší objem než ve skutečnosti, ale ani ta nejdražší reprosoustava s podobným litrovým objemem by na tom kvůli fyzikálním omezením nebyla lépe. Stejně tak je čistou radostí poslouchat dynamicky neomezený klavír na nahrávce každoročního jazzového (a hlavně klavírního festivalu z produkce švýcarské Nagry s drobnými detaily vznikajících tónů i krásně vykresleným tělem celého nástroje.

Pár slov si také zaslouží poznámka o vhodném charakteru zesilovačů. Xavian Virtuosa sice v pohodě hraje v podstatě s čímkoliv, ale pokud chcete dosáhnout optimálního výsledku, paušálně bychom si

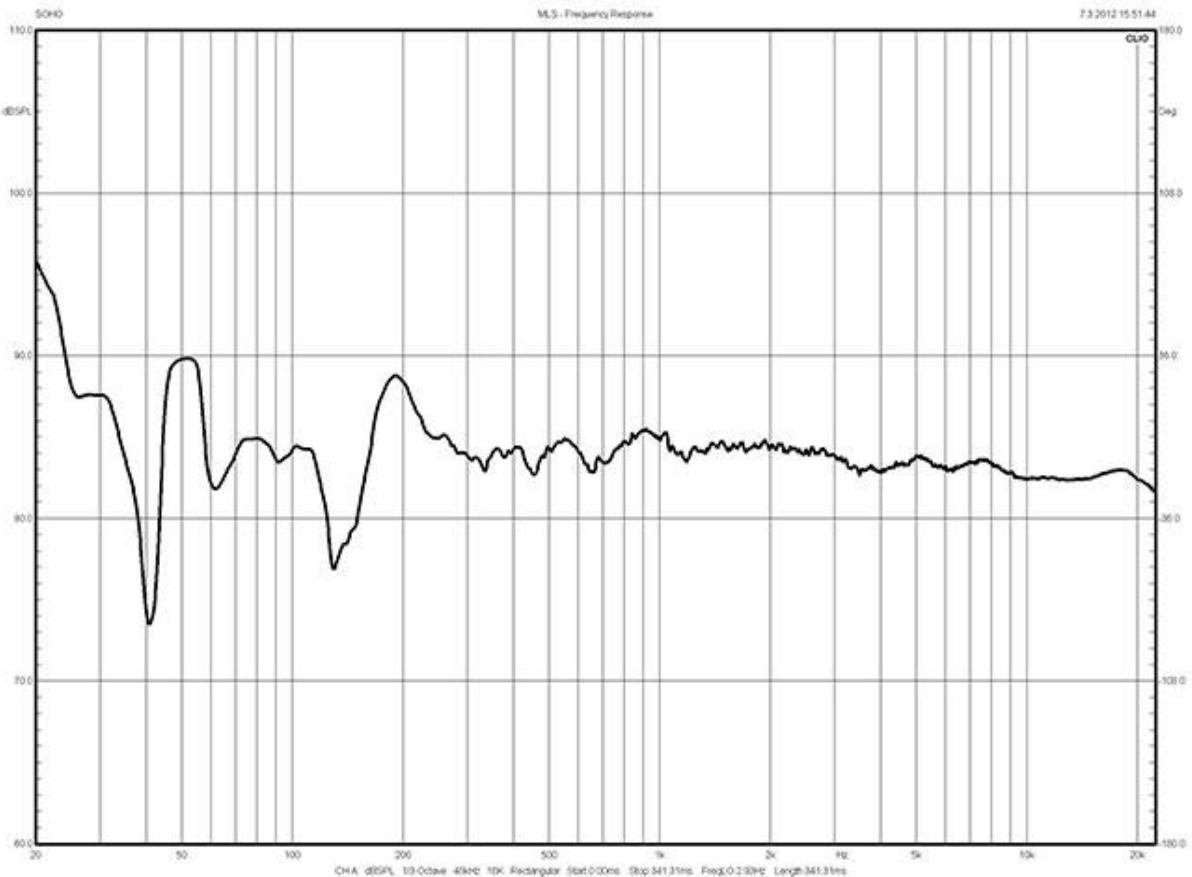
dovolili zahrnout spojení se slabšími zesilovači, zvláště pak lampovými. Virtuosa jsou poměrně „hladové“ a vyšší výkony jsou pro ně tím pravým. Nejdeálnější zvukový projev pak nabízí v kombinaci s pevným, autoritativním projevem zesilovače – osvědčil se třeba Electrocompaniet, ale třeba i AVR Denon. Jemný a vytříbený Hegel dokázal díky své obří výkonové rezervě být také skvělým partnerem, ale zvuk je v této kombinaci snad až příliš jemný a klidný – záleží samozřejmě také na osobních preferencích. Z více stran se ale nesly názory, že aktivnější, živější zesilovač s velkým výkonem dodá reprodukci tu správnou šťávu a drajv.

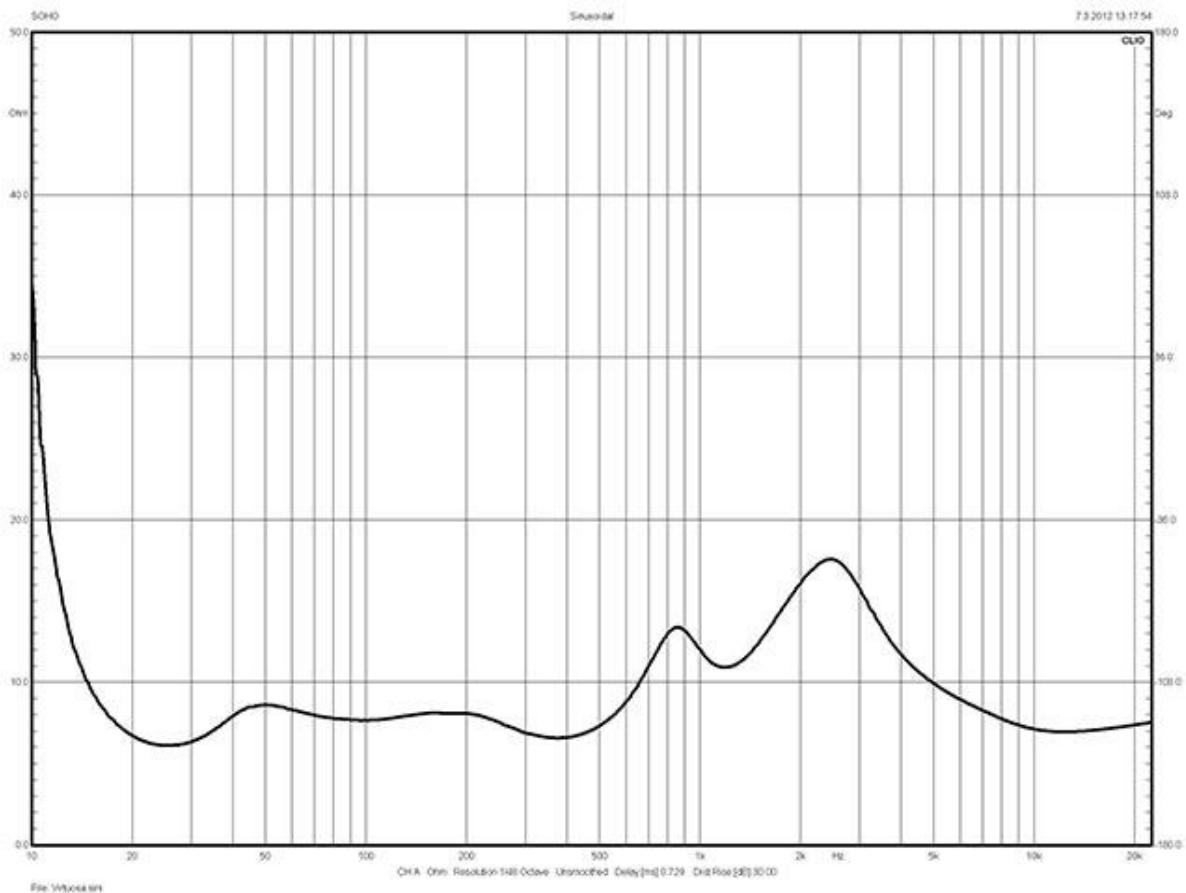
Xavian Virtuosa je reprosoustava pro náročné, pro ty, kteří znají skutečnou, živou hudbu a přesně tak realisticky a syrově jí chtějí mít reprodukovanou i ve svých domácích podmínkách. Klidné a velmi detailní výšky, fantastické podání prostorových informací, podpořené schopností zcela se ztratit z poslechového prostoru, dynamický bas pod absolutní kontrolou a otevřené, živé střední pásmo vytváří dohromady perfektní hudební zážitky. Xavian se s modelem Virtuosa přiblížil k ideálu zvukové přirozenosti a reality nejlíže v celé své dosavadní historii a nasadil laťku poměru ceny a výkonu hodně vysoko. Na model Virtuosa totiž nejde říci nic špatného, protože hudba je reprodukována přesně tak, jak se jí podařilo zachytit na záznamové médium. Báječný příspěvek do oblasti plnohodnotného high endu pro náročné...

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy cca 60 metrů čtverečních (jiném, než poslechovém). Prostor není akusticky upraven, a proto je důležité výsledky brát hlavně jako orientační – akustika prostoru je „hladká“ od 300 Hz výše, mikrofon není kalibrován a naměří cca o 1dB méně výšek. Měřeno bylo pomocí software Clio. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.

Frekvenční charakteristika v části neovlivněné odrazy od stěn je téměř dokonale rovná, přechody mezi jednotlivými pásmy jsou naprosto neznatelné. Z grafu vyplývají snad jen téměř neslyšitelně aktivnější středy, jinak je křivka perfektní.

Charakteristiku impedance také nelze brát jinak než jako spořádanou. Důležité je hlavně to, že impedance nikdy nepoklesne na kritickou hodnotu a žádný zesilovač tak nemůže mít ve spolupráci s Virtuosa problémy. V oblasti naladění bassreflexu (50 Hz) schází typický peak, vypovídající o prancném ladění výhybky. To má mimo jiné za následek minimalizaci dunění.

Naměřené hodnoty jsou tak blízko ideálu, jak bychom si v dané (ale i vyšší) cenové kategorii přáli.

Kč 120 000,- - klasické dýhy

Kč 132 000,- - rosso passione

KLADY

- + high endová, realisticky hrající reprosoustava
- + fantastické výrobní zpracování
- + vyrovnaný, klidný projev s obří dynamickou rezervou
- + velmi příznivě nastavená cena vzhledem k výkonu
- + vyváženost zvukového podání
- + hraje stejně báječně napříč žánry

ZÁPORY

- veliká věrnost a frekvenční vyrovnanost ocení hlavně ti, kteří mají hodně naposloucháno
- s méně výkonnými tranzistory a obecně elektronkami se příliš „nekamarádí“

VIZITKA PRODEJCE

Xavian

www.xavian.cz – info@xavian.cz

+420 311 329 876

HIFipartner – „Pošetíme Vaše smysly...“

www.hifipartner.cz – info@hifipartner.cz

+420 731 663 566

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina